

ren og opefter, som ikke driver Fiskeri mere eller mindre. I den aarlige Fiskeriberetning, som senest foreligger for 1921, findes derhos en Del oplysende Tal, hvoraf jeg skal nævne nogle: I 1921 udgik der fra Øerne til Fiskeri, hovedsagelig ved Island, 149 Kuttere med en samlet Drægtighed af 10 500 Tons, eller gennemsnitlig omtrent 72 Tons pr. Skib, og med en samlet Besætning paa omtrent 2 300 Mand. I 1922 er der derhos anskaffet to store, moderne Fiskedampskibe, Trawlere. Desuden fandtes i 1920 — for 1921's Vedkommende mangler de tilsvarende Tal — 193 Motorbaade, i Almindelighed Dæksbaade, og 153 Robaade, som drev Fiskeri ved Færøerne.

Jeg skal ligeledes i Korthed omtale Fiskeridriftens Art. Det er hovedsagelig Forretningsfolk, som driver det store Fiskeri, Fiskeriet med Kutter; men dette drives ogsaa af Fiskere, af hvilke de fleste er Folk, som ved deres Dygtighed har set sig i Stand til at købe eget Skib og har faaet Lov til at føre saadant. Desuden tilhører flere af Kutterne et Selskab, eller hvad man vil kalde det, af Fiskere og drives af disse. Motorbaadene er i Almindelighed vistnok i Enkeltmandseje. Hvad Robaadene angaar, tilhører de gerne nogle Fiskere, der for hver enkelt Baads Vedkommende har slaaet sig sammen, ejer den og driver den. — Der er en Ejendommelighed ved Kutterfiskeriet, nemlig at Mandskabet ikke bliver lønnet med Penge, naar man undtager Kokken, som delvis har fast Løn; det øvrige Mandskab faar en vis Andel af Fangsten, for hver enkelts Vedkommende i Forhold til, hvad den paagældende har fisket; og hvad der tilfalder Mandskabet, er dettes Ejendom, og de kan gøre med det, hvad de vil. Det er en overmaade hensigtsmæssig Ordning. — Fisken afsættes ikke som levende eller fersk, naar undtages ganske sjældne Tilfælde, men bliver saltet og tillige i saa stort Omfang som muligt tilvirket til Klipfisk.

Fiskeriet, navnlig Kutterfiskeriet, har Brug for en forholdsvis betydelig Kapital, som man ikke har været i Stand til fuldt ud at skaffe paa Færøerne. Det har derfor været et meget stort Gode, at det færøske Fiskeri i en Række Aar har kunnet faa Laan fra Staten til en lav Rente og paa lempelige Afbetalingsvilkaar. De nærmere Betingelser for Laanene har været fastsat i de forskellige Fiskerilaanslove for Færøerne efter Lagtingets Ønske; de har været noget afvigende fra de henede i Kongeriget gældende Bestemmelser, dog

formentlig ikke mere, end Færøernes særlige Forhold har givet Anledning til. I nærværende Lovforslag, der er en Fortsættelse af den hidtil gældende Lovgivning paa dette Omraade, indeholdes efter Lagtingets Forslag en ny Bestemmelse om, at Laan ogsaa kan ydes til Ombygning eller Hovedreparationer af Fartøjer og til Indsættelse af Motorer i Fiskefartøjer. Det er en særdeles hensigtsmæssig Bestemmelse, som vil bidrage til, at Fiskerflaaden holdes i god Stand, og at der efter Omstændighederne kan udbringes større Fangst ved Hjælp af den. Bestemmelsen er særlig nødvendig som Følge af, at Færingerne ikke har ladet Kuttere bygge, men har anskaffet dem i brugt Stand; den vil ogsaa virke gavnligt, fordi man i de senere Aar har fundet det fordelagtigt at indsætte Motorer i en Del Fartøjer. Bestemmelsen kan ikke i nogen Maade være i Strid med Statens økonomiske Interesser, da Fartøjerne ved at istandsættes bliver bedre egnet til Fiskeridrift og derfor ogsaa maa yde Staten større Sikkerhed — alt forudsat, at Loven administreres fornuftigt, at der ikke ydes større Laan, end forstandigt er. Hidtil har Staten ikke lidt Tab ved de paa Færøerne ydede Fiskerilaan.

Med Hensyn til de Spørgsmaal, der er fremdraget under denne Sags Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Laan til Anskaffelse af Trawlere, er jeg kommet til den Overbevisning, at man gør klogt i foreløbig at være forsigtig med Anskaffelser af saadanne. Der er i 1922 anskaffet to Trawlere, og det er tilstrækkeligt til at se, hvorledes Benyttelsen af saadanne virker. Efter min Opfattelse bør man derfor vente noget med at fortsætte ad den Bane, man er kommet ind paa i 1922, og jeg synes, at Justitsministerens Stilling til dette Spørgsmaal er i Overensstemmelse med saavel Statens som Færøernes Interesser. Det vilde navnlig virke uheldigt, hvis Staten skulde komme til at lide betydelige Tab paa den Slags Fartøjer, og det kan ikke nægtes, at Driften af dem er risikabel; den kan give meget, men den kan ogsaa give Underskud.

Lovforslaget har passeret Folketinget og er blevet vedtaget dér, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i dette høje Ting.

Bramsnæs: Vi vil for vort Vedkommende gerne være med til at yde den Støtte, der her er Tale om, til den færøske Fiskerbefolkning, hvis Arbejde be-